

Sagen fattedes under Forhandling.

Justitsministeren (Melleman):

Naar jeg har bedt om Ordet, er det, fordi jeg tror at burde gøre Rede for de Forandringer, som dette Lovforslag er undergaaet, siden det blev vedtaget her i Tinget. Det er jo nu allerede flere Aar siden, og jeg forudsætter derfor, at denne Sag ikke længere staar fuldstændig klar for de ærede Medlemmer, og der er jo desuden kommet en hel Del nye Medlemmer ind i Tinget siden den Tid. De Forandringer, som Lovforslaget har undergaaet ved Behandlingen i det andet Ting, ere meget betydelige, saa betydelige, at jaaledes som Lovforslaget nu ser ud, vil jeg ikke kunne anbefale det til Vedtagelse. Jeg har derfor ønsket at tage Ordet straks for at gøre ærede Medlemmer opmærksomme paa, hvori de stedsfundne Forandringer bestaa. Som det maaske vil erindres, var der i Regeringens Lovforslag, jaaledes som det er forelagt for det andet Ting i Overensstemmelse med den Form, hvori det blev vedtaget her i Tinget, for det første foreslaaet at oprette et Statslaboratorium med det Bjemed at uunderkaste Levnedsmidler Undersøgelser, paa Basis af hvilke der kunde træffes Forholdsregler mod dem, som forfalskede Levnedsmidler. Det var foreslaaet, at det skulde ske ved et Statslaboratorium, altsaa ved et Laboratorium, som blev oprettet for Statens Regning og drevet af Mænd, som vare udnævnte dertil og lønne de derfor af Staten. Det var det ene af Lovforslagets Hovedpunkter. Det andet Hovedpunkt i Lovforslaget var, at der foresloges udnævnt visse Personer, foreløbig 10 i Antal, som rundt om i Landet skulde anstille Undersøgelser af Levnedsmidler og derefter gøre Indberetning eller foranledige Forholdsregler truffene mod dem, som folgte forfalskede Levnedsmidler eller selv forfalskede Levnedsmidler. Disse 10 Personer tænkte man sig vel ikke som fuldstændig uddannede Kemikere, jaaledes som de Mænd maatte være, der skulde være ansatte ved Laboratoriet, men som Folk, der havde erhvervet sig nogen praktisk Erfaring og Indsigt i saadanne Undersøgelser og derfor vare bedre skikede til at foretage dem end almindelige Politifunktionærer. Endelig foresloges der i dette Lovforslag strengere Straffebestemmelser end dem, vi hidtil have haft for disse Forfalskninger af Levnedsmidler og for Salget af forfalskede Levnedsmidler. Fremdeles var der ogsaa optaget i Lovforslaget en Paragraf, som med Henhyn til Brød havde visse Bestemmelser, sigtende til at sikre, at Brød havde den Bægt, som det skulde have og deslige. I dette Lovfor-

slag er der nu foregaaet meget væsentlige Forandringer i det andet Ting, og uagtet jeg har været og fremdeles vil være villig til at gaa vidt for at imødekomme de Forlangender om Forandringer, der ere fremsatte fra forskellige Sider, tror jeg dog, at der er en naturlig Grænse herfor, nemlig om Lovforslaget i den Skikkelse, det faar, kan antages at udrette noget virkelig nyttigt. Mener man, at dette Spørgsmaal maa besvares benægtende, bortfalder for mig Interessen ved at se et saadant Lovforslag fremmet.

Hvad nu de stedsfundne Forandringer angaar, skal jeg bemærke, at den første af disse bestaar deri, at man har ment ikke at burde oprette et Statslaboratorium, i det mindste ikke straks, men at man indtil videre kunde lade sig nøje med at træffe en Overenskomst med et bestaaende Laboratorium om, at det paatager sig disse her nævnte Undersøgelser. Efter at denne Tanke var kommen frem, forhandlede jeg med Professor Stein, der bestyrer et saadant Laboratorium her i Byen, om, for hvilken Pris han vilde paatage sig at udføre disse Undersøgelser og i det hele paatage sig det Hverv, som man havde tænkt sig henlagt til Statslaboratoriet. Der fremkom i saa Henseende Tilbud fra hans Side, som gik ud paa, at han for en aarlig Betaling af 8,000 Kr. vilde paatage sig disse Undersøgelser. Dog tænkte man sig ikke, at det skulde være en definitiv Ordning, men kun en midlertidig, og derfor skulde Overenskomsten med ham kun indgaaas paa 3 Aar. Det er indlysende, at denne Ordning har den Fordel, at den vil koste langt mindre end Oprettelsen af et Statslaboratorium. Vel behøver et Statslaboratorium ikke som Forudsætning, at Staten opfører en særlig stor og kostbar Bygning dertil, idet det ikke skulde være af større Omfang, end at det godt kunde være i en Lejebolig; men alligevel kan der næppe være Tvivl om, at Statslaboratoriet vil komme til at koste en Del mere end disse 8,000 Kr., som her er Spørgsmaal om. Men paa den anden Side er det jo lige saa klart, at et privat Laboratorium ikke frembyder den Garanti i alle Henseender som et Statslaboratorium; det frembyder hverken den Garanti for Paalidelighed eller for Dygtighed som et Statslaboratorium, der er en permanent Institution, bestemt til at skulle være ikke blot nogle faa Aar, men i en længere Aarrække, vil kunne yde. Smidlertid, paa dette Punkt vil jeg ikke rejse nogen Modstand; for dette Punkts Bedkommende vil jeg tilraade dette Ting at give efter. Jeg vil tilraade dette Ting at gaa ind paa, at man i det mindste som Overgangsforanstaltning og indtil videre